

Bucurie

Zorica Latcu

Ca sufletul de schimnic in pustie,
Adanc patrund in tine, Bucurie!
Strabat incet cararile desarte,
Incolo, inspre miezul tau, departe.
Ma biciuieste vantul Tau fierbinte,
Rupand bucati din slabele-mi vesminte;
Ma bate soarele cu raze grele
Si seceta-mi brazdeaza cute-n piele;
Mi-a ars dogoarea frigurilor chipul,
M-a fript la talpi cu foc uscat nisipul.
Ca sufletul de schimnic in pustie,
Petrec adanc in tine, Bucurie!
Cand lutul meu se mistuie-n dogoare,
In duh trimiti mireasma de racoare.
Cand sufletul mi-e foc fara prihana,
Il potolesti cu ploile de mana...
Cand buzele imi tremura, uscate,
In duh reversi cuvinte luminate;
Si cand de sete sufletul imi moare,
Tasnesc din tine tainice izvoare.
Ca sufletul de schimnic in pustie,
Te preamaresc, izvor de bucurie!